

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДК. РУСИНОВ

РÔЧНИК XIV.

РÔК 1934.

ЧИСЛО 9.

СЕБТЕМБЕР

Дай Господи Однôсть Церков
(Св. Йосафат)

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ В УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ
поручаетъ слѣдующіи книжки:

ПОЛНЫЙ ТРЕБНИКЪ (печатаный въ Жовквѣ). Обнимаетъ 899 ст.

Находится въ немъ въсѣ чотыри части: I. Таинства, II. Освященія III. Благословенія, IV. Моленія на всякую потребу. Двойный друкъ: чорный и червонный. Фор дуже догочный. Ясный переглядъ, буквы читкѣ, выразнѣ.

Оправленій въ полотно 130, въ кожу 150 Кч, почтове 5 Кч.

КНИГА МИНІЯ НА МѢСАЦЪ ІАНУАРИЙ форматъ 23×15 цм
сторонъ 430. Цѣны: 1) Брошюра (без ниякого переплета) 40 Кч,
зъ почтою 45 Кч; 2). оправ. въ полотно 60 Кч, зъ почтою 65
Кч; 3). оправ. въ повкожу 60 Кч, зъ почтою 65 Кч; 4) оправ.
въ кожу 70 Кч, зъ почтою 75 Кч: До каждого примѣрника
додается гарный футераль (шкатулка).

ЧИНЪ ПАРИСТИСЯ И ПОГРЕБЕНІЮ МИРСКИХЪ ЧЕЛОВѢКЪ
содержить въ себѣ и Евангеліе Лазаря. Цѣна 6 Кч. зъ
почтовою засыл. 7 Кч.

СЛУЖБА ХРІСТИ-ЦЯРѢ стоитъ 2·50 Кч, съ почтою 3·10 Кч.

SLUŽBA CHRISTA-CARJA. Stoit 2·50 Kč. s počtoju 3·10 Kč.

СЛУЖБА НАЙСЬ. СЕРДЦѢ ИСУСА. малый форматъ 3 Кч,
съ почтою 3·60 Кч.

SLUŽBA NAJSV. SERDCU ISUSA. malyj formatъ 3 Kč.
s počtoju 3·60 Kč.

ЯПОГТОЛЫ і ЕВАНГЕЛІЮ на недѣли и праздники святої гр.
каєолицкої Церкви. Малый форматъ; книжка переплита въ
полотно стоитъ 20 Кч, съ почтою 21·50 Кч.

ОУМОЛЕНІЕ КЪ ПРЕСВАТОЙ ЕВХЯРІСТІЇ (супликація) зъ
нотами. Цѣна 50 гелл., съ почтовою засылкою 70 гелл.

ЯКЛІОНІСТНИКЪ Стоитъ 25 Кч, зъ почтою 26·30 Кч.

ЧЕСТНЫЙ ПАРЯКЛИСТЬ КЪ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦѢ. Цѣна 1 Кч.
зъ почтою 1·40 Кч.

Популярні катехитичні проповіди для католицького народу.

Часть I. Про віру Часть II. Про надію и любов.

Ціна 20 Кч. за один прим. з почтою 21·80 Кч.

Надгробні слова. Брошюра 5 Кч, з почтов. засилкою 5·70 Кч.

Подруже право в новім кодексі церковнім зладив Др. Г.
Лакота епископ-помічник в Перемишлі Ціна 22 Кч, з почт. 24 Кч.

Число 9.

Себтембер

Річник XVI

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДКАРПАТ. РУСИНОВ

Редакція, адміністрація, експедиція
Выдавництво Чина св. Василія Великого
в Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

Вôдвѣчат. Редактор:
о. Теофан Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣльй рок 10 Кч
за границею 17 Кч.; Одно число 1 Кч. Выходить 1-го кожного мѣсяця

Больше чистоты.

ЧИСТОТА є великим скарбом чоловѣка. Вона пôдносить його думку до высших рѣчей и дає легкость пôзнати Бога. Вливає вона в душу великий спокой и духовну радость. Одна духовна радость, що дає чистота перевищає всѣ приемности и розкошь сего свѣта. Та мало людей се розумѣє.

Людська душа по хрещеню є чиста як роса, бѣла як снѣг, як лелія. Великий ворог чоловѣка, діявол, лише о то дбає, щоби попсути людске серце, зробити його нечистым. Хто не стережеться, легко може сплямити ту бѣлу одежду, яку дôстав на хрещеню. Найменшу пляму одразу видно на той одежинѣ невинності. Хто не любить чистоты, той кидає в болото Христовий хитон и одягається в цундры Хама. Не забудьмо, що є и 6. и 9. заповѣдь. Хто выкинув их, тым самым всѣ заповѣди здоптав ногами. Хочбы их выкинули з державы, хочбы их не заховали в родинѣ то однак є и 6. и 9. заповѣдь. Хочбы тобѣ сказав твой нянько, найлѣпший товариш, що их вже не є, хочбы их не заховав твой найвѣрнѣйший приятель чи рôдний брат, не вѣр йому. Не вѣр жадному чоловѣкови, который съ заповѣди не заховує. Вон брехун то сам діявол. Истнуете нынѣ и 6. и 9. заповѣдь. Выберай! Чистота — або суд. 6. и 9. заповѣдь або — пекло. Невиностъ — або вѣчнѣ муки.

Де суть нынѣ тѣ велики розкoшники, що цѣле их
житя плило въ тихъ приємностяхъ. Як дымъ щезли всѣ утѣхи.
Минулося. Пoшло въ забутя, як гукъ зъ выстрѣлу пушки.
А ихъ душъ? Проклятъ.

Помиляється дуже той чоловѣкъ, хочбы то бувъ най
мудрѣйший на свѣтѣ, котрий думає, що насититься и
заспокоить свое серце тими утѣхами. Нѣ нѣколи! Нѣколи,
не вдоволить серця те, що низьке, бо людське серце сот-
ворене для Бога. Спокою нѣколи не знайде, бо його сер-
це прошите затроеною стрѣлою.

Стережися, кайся доки часъ, бо, як захопить тебе та
пристрастъ, як заложить на твою шию дiяволъ нечисте
своє ярмо, то не помогутъ тобъ нѣ слезы, нѣ добро твоє,
нѣ добро спѣльне, нѣ ганьба, нѣ нещастя, пôдеш за роз-
кошами, дiяволъ попровадить тебе як худобу.

Обрабує вони тебе цѣлкомъ, все забере вони тебе, що
найдорозше маєшъ. Обридить тобъ религiю и выгасить
свѣтло вѣры и надiї. Станеш безбожникомъ, будеш носити
на собѣ вѣчну ганьбу, будеш ходити як Кайн и скончиш
въ розпуцѣ як Юда.

Больше чистоты. Тодѣ зросте религiйность наша.
Поширитъся щастя, зросте любов и запанує спокой. Зро-
зумѣєшъ высшъ рѣчи. Стане тобъ ясно, що всѣ тѣ утѣхи
се ничо инише, як марнота над марнотами. Зрозумѣєшъ
тодѣ, що одна потѣха духовна, один жаль по спо-
вѣди, одна слеза за свої грѣхи приносить бoльше
щастя, як цѣлый рокъ на забавѣ... Св. Августинъ ка-
же: „Я бoльше потѣхъ дoзнавъ, якъ я опаковавъ свої грѣ-
хи, якъ цѣлый мiсяцъ, який я перебувъ на розкошахъ“. Та
мало є людей, що то розумѣють.

Дуже швидко скончиться для тебе все на стiм свѣтъ. Тому
вважай, въ якому станъ твоя душа: сего дня є людина, завтра
вже єть неє. Коли зайде з очей, зникне изъ думки. (Тома Кем-
пiйський).

Най знає лиш Бог

Як струдиш ноги довим ходом,
зраниш об терня на шляхах,
Ти не жалъйсь перед народом
Най знає Бог лиш в небесах.

Твôй Бог твoвъ Вôн знає болъ,
Бо знає серця глубини,
Вôн видить жертвы на престолъ,
Що ты принъс в житя воини.

И се досить. Бож тъшать люди
Пустыми лиш словами все,
А Бог за нашъ щиръ труды
Любови море нам несе.

о. Ю. Станинець:

Крест — наш проводник.

Одна з найкрасших церквей нашоъ републики є кошицький „Дом“.

Стоить на серединѣ города и од неѣ разходяться головиъ улицъ Кошиць.

Хоть побудована на рôвном мѣстѣ, але крест турнѣ, що свѣтить в высочинѣ, видко майже з кожного мѣста. За то незнакомѣ подорожни дуже легко оріентуються в Кошицах. И хоть стратяться в улицях крест турнѣ зараз спознають, в яку сторону мають ити, щобы достатися на означене мѣсто. *

* * *

Що крест кошицькоѣ церкви є проводирем незнакомых подорожных, то є случайнe и природне дѣло архитектуры, але що святый крест — на котрому Исус Христос умер и одкупив нас од прародителського грѣха має бути проводирем в житю кожного христіянина, то є воля Ісуса Христа. — Се доказує исторія креста Христового, се доказано численными случаями з практики Церкви и з житя христіян, що крест є вождом в боротьбѣ проти наших ворогов душевных.

И мы — як той подорожный в Кошицах — такою дорогою житя маєме ходити, щобы з наших душевных очей николи не стра-

тився вид креста Христового. — А щобы так сталося, дороги нашего житя мають розходитися з пôд креста. Бо если мы в нашом житю стратимо вид Креста Христового, даже легко можемо заблудити и загубитися в пустыни темного сего житя.

Знаемо, як часто топляться корабль на морю, котрым буръ показять прилад, що вказує напрям дороги и зажене их в не-знакомъ дороги. И мы так походиме если прилад — крест святый, що в нашем житю указує певну и беспечну дорогу до вѣчности, дозволиме знищти и одкинути з нашоъ дороги житя.

Тяжко, даже тяжко жити днесь на свѣтѣ, але такий чоловѣк, котрому в серцю постоянно звучать вѣчнѣ слова Христа: „Если хочеш спасен быти, возьми свой крест и ходи за мною“, котрый повный той надії, що за „голгофтою“ его житя слѣдує свѣтле „воскресеніе и що тягар креста тодѣ перемѣняється в блаженство пôд „побѣдоносным крестом“, той може выдержати и теперь тягар житя, той не заблудить, не впаде пôд тягаром житя!

Красну моду запримѣчаємо тепер. Женщины зачали сего лѣта носити золотъ ланцушки на шиях, на которых звисає на груди малый, золотый крестик. Радосне се явище. Але се не сміє бути лише порожня мода и лише для женщин. Крест має свѣтити на грудях, в серцю, в души кождого христіянина! Христос на крестѣ побѣдив, стер голову діавола и отворив для нас дверъ царства небесного, — а коли мы видимо и носимо сей святый крест на грудях, мотто наше мають бути слова сказанъ Константиновы: „под сим знаком побѣдиш!“

„Православна комедія“ або ювилей в Изѣ. (Продовження.)

Тому вже 20 лѣт минуло. Без сумнѣву, поведеня мадярських ж. була жорстока. Но не менше було брутальне поведеня московських салдатов з невинними грекокатоликами холмщины, та поліції царьскої з українськими націоналистами в Київѣ перед 100 роками перед свѣтовою війною.

Но гоненя мадярів за русинами постигло и грекокатолицьку интелигенцію и селянство пôд свѣтовою війною; не менше як 35 священиків братів Мусяновичів, Ю. Желтвая и інших, инспектора Мигалка, а розстрѣляли в В. Бычковѣ З-ох а у Яс'ню 7-ох а поцѣлому Пôдкарпатю массу громадян повѣщано невинно. А дарунок шизматицьких агитаторів з червонців забрав кôльким невинним

священикам и мѣрянам житя. Що до Иѣкоѣ „комедіѣ“, бо як пише м旤й приятель, „страха ради“ грековосточный, то его попередили великѣ агитаціѣ, ще бôльше обѣцянки. Вже в ôд рождества старанно оброблювано батюхôв про чим бôльшу участь на „ювилею“.

Кинено загадочнѣ вѣсти про участь гостей: прийдуть всѣ єпископы православиѣ з цѣлого свѣта пôд проводом сербского патріарха, на чолѣ з сербским королем и президентом нашоѣ републики з всѣми министрами. Но чим бôльше приближалася свята недѣля, то се число меншалося. Вже в день „ювилея“ лишилося лиш 12 епископôв з патріархом и королем сербским, но вже без президента республики. А приїхало всего 4 владыки й то всѣ чужѣ., 1 сербский, 1 чеський гусит, а два емігранти москалѣ и один урядник министерства, що прибув сюди в службовых дѣлах. Безперечно нагромадилася велика товпа народа в Хустѣ, так грекокатоликôв, як и грековосточных, жидôв, мадярôв и інших, дивитися на комедію.

Приходячих чекали коло моста Рѣки в Хустѣ. Появилися всѣ провôдники „русских“ партій, бо навѣть тоту саму браму поставили в Хустѣ, якою витали министра Бенеша. Се доказ участі в урядженю и тоѣ „сильноѣ“ партіѣ, якапома гає баламутити Русинôв в их народнôм и религійнôм житю. „Шествіє“ одойшло до Изы, де по церквенных церемоніях поставилася памятна таблиця „живым и помершим мученикам“, за рублѣ... А нам грекокатоликам кôлько памятных таблиць треба бы ставити для наших истинных мученикôв, котрѣ не в ôд чужого ворога, но в ôд пôдбуреных своих рôдных братôв фанатикôв потерпѣли муки, гоненя, шкоды, кривды и в кождом шизматицьком приходѣ по сколька мученичоѣ смерти! Нашим мученикам, которых на жаль ще не публіковано Господь подастъ вѣнець славы.

Но и шизматицька товпа в Иѣ заворушилася видячи на таблѣ имен явных грѣшникôв, котрѣ попалися межи „святѣ мученики“. З сим, а головно на слова, повнѣ ненависти Д. С-а. нарôд соблазнився и почав розходитися. Треба нам замѣтити, що хотѣли промовляти и апостаты Ю. Ч. якому одобрано голоса, а о. Г. и не допущено до слова. Треба нам знати, що всѣ бесѣдники из бôльшою ненавистю промовляли против грекокатолицької церкви их провôдникôв и вѣрных, як против гонителїв мадярских. Та яка в них правда, така и любов! За их то „церков“ каже св. псалмопѣвець: возненавидѣх церков лукавнующих. По „комедіѣ“ мала слѣдувати гостина, но видав не для „возванных“ а лише для „избраних“, бо званнѣ голodom мученї пустилися по хижах в Иѣ, а як там не дали, то по цѣлому Хустови, в кождой хижі просили ъсти.

Можемо розумѣти, в сей кризѣ обѣцяно гостину, ще и денник, а далеких даром привезли, то ѹ була велика товпа. А просячим не всюди дали, бо навѣть докоряли: „їдѣть до Изы на гостину“. На се посыпалися лайки проклоны на зводителѣв. А „избраннѣ“ сѣли собѣ в авта и загостили в Хустѣ до „славянської корчмы“, де вже покрытѣ були столы для 100 избраних. (Дальше буде.)

Як чернець виганяв діявола.

(Продовження.)

То опустѣть єв раз на все, се есть у вашої силѣ — каже о. Теофил.

Ох! мы бы пôшли дуже радо, але Луцифер не пускає нас.

Скажѣть правду! Чи сам оден Луцифер, вас не пускає?

Нѣ — вон сам оден не бувби в силѣ если Божа справедливостъ дозволяє, але Она ще не задоволено.

На ту заяву цѣле село почало ще горячѣйше молитися, благало о милосердя.

Невѣста бѣсновата в свободных хвилях заявила, що в душѣ видѣв боротьбу межи добрыми и злыми духами. В послѣдних дніях діяволы дуже боялися, щоби не пойти до пекла, де о. Теофил безнастанно их заганяв.

Ох! лише не до пекла, ох лише не там!

Але вы и так в пеклѣ знаходитесь! Правда, правда — стогнали они — пекло лиш носимо в собѣ, але малесенька потѣха для нас, якщо можемо хоч короткий час на земли волочитися.

Сила — опор діяволів помало уставали здихаючи заявляли, що повертають до пекла. Тому о. Теофил примушував их в імени Пресв. Тройцї, щоби забралися, а на знак вôходу кождый діявол сказав свое імя.

Учините се? — звѣдає о. Теофил.

Айно — звучала вôдповѣдь.

1927 р. 23. септембра в 23, день екзорцизму вечером біснувана вихопилася нагло з рук своїх доглядачок и скоро встала, виглядало, що якась невидима сила хотѣлабы єв пôрвати.

Схопѣть єв, стягнѣть єв — кричав о. парох, даючи рôвночасно благословенство мощами св. хреста.

Забирайтесь ворожѣ власти! иди геть сатано!

Бѣснувана звалилася на постѣль и дався чути пекольний крик, що серце роздирає:

„Велзевув, Юда, Якôв, Мина“ — а потому: „Пекло — пекло — пекло!“

Явище переражаюче. Сатана дав знак довго ожиданий, що вже в дѣйсности забрався до пекла з своїми товаришами.

Бѣснувата отворила очи — уста — чого ще николи не чинила в часѣ екзорцизму, усмѣхнулася и якби хотѣла сказати: вѣд величаго тягару я освободилася и потому вѣдозвалася: Исусе Милосердя! Слава Исусу Христу! того имени не могла через 12 років вимовляти. Сльозы радости появилися в очах бѣдної невѣсты и присутніх. З причини превеликої радости не спостерегли того смрodu, що заповнив цѣлу комнату. Мусѣли отворити всѣ вѣкна, смрд був невыносимий. Се був знак, який на послѣдок діяволы лишили по собѣ.

Всѣ на колѣнках подякували Всевишньому за сю превелику ласку.

Вѣд того часу бѣдна невѣста пильно ходить до церкви, як може кожного дня приступає до св. Причастя. Як передтym мukoю була для неї молитва, св. Тайни, так тепер стали найбѣльшою осолодою.

Тут сказане є короткий змѣст оповѣдання о. пароха очевидця сеї подїї. Переклав о. А. Ст., ЧСВВ.

ІЗ ЖИТИЯ СВЯТИХ

Святий мученик Севиріян.

Святий Северіян був побожный и богатый воин-христіянин в мѣстѣ Севастії, де бѣдным раздавав щедрѣ милостынї, а при том, посѣщаючи часто затвореных в вязници исповѣдников вѣры Христової, которых по приказу римского императора Декія там мучено, не залишив ободряти их духа и взывать их до постоянности в муках для славы Божої. Коли переслѣдуваня христіян за их постояннѣсть в св. вѣрѣ начали принимати що раз бѣльшѣ розмѣры и Севиріян не могучи дивитись на их муки, а кромѣ того, коли и за ним в конці начали уже глядати, рѣшився пойти сам до царскаго намѣстника Лизія, щоби ему выскажати слова правды за невинно проливаемую христіянскую кров. Намѣстник начав слухати первых слов Севиріяна спокойно, но вѣдтак розсердився и повелѣв его мучити. Дивля-

чись на муки, котрѣ св. Севиріян зносив з христіянською вôдвагою и терпеливостию, зазвѣдався намѣстник св. мученика, хто єму помагає зносити тѣ муки так терпливо? „Сила Божа — був одвѣт св. Севиріяна — и та вѣра свята, котра у мене так крѣпка, що не всколебаєш съ нѣякими муками. Тѣло мое можеш розшарпати и спалити, но душа моя, передано Господу Богу не, выдреш николи!“ По довгих и безуспѣшных мukах, приказав в конці Лизій повѣсити св. Севиріяна стромголов з привязаним каменем до головы. Серед тої жорстокої муки розстався св. Севиріян з сим свѣтом 9-го вересня 247 року.

Лист з Бразилії (Продовження)

Границю Парани ми переїхали в суботу 14. IV раненько. Зрана було досить зімно аж доки сонце не піднеслося. Краєвиды Паранських безкрайніх зелених муравників з рідкими оазами дерев і потічків та поміркованій і приємній воздух впливали на мене радісно й мило. До Porta-Grossa ми приїхали в суботу 14. IV, в першій годині по полуночи. Я мав там зайти до Collegio S. Luiz (Отців Вербістів), постаратися о юрісдикцію в єпископа і чекати аж до понеділка на „diligenci-ю. — „Diligencia“ се автобус омнібус, який курсує між Ponta Gross-ою і Гварапуавою, переїзджаючи через Imbituva і Prudentopolis. До Guarapuav-и відходить з Ponta Grossa кожного понеділка і четверга, а до Ponta Grossa з Prudentopolis кождої середи і суботи. Ціна подорожі 40 кч в одну сторону, з P. Gross-и до Prudentopolis або vice-versa. Тревання подорожі в одну сторону з P. Gross-и до Prudentopolis: 4 години. — На моє щастя я здібав у P. Grossi зараз коло желізничної стації, як лише вийшов з потягу, одне тягарове авто, яке за годину відїзджало до Prudentopolis. Я зараз пішов до єпископа, але його не було дома, він був десь на кольоніях і я дістав юрісдикцію від ген. вікарія, який є Рe Jorge Wolters, вербіст, Director do Collegio S. Luiz. Никола Войтович, купець мішаних товарів, син Петра Войтевича з Прудентополя, який з поручення Виспр. о. Шкірпана чекав на мене на двірці, поводив мене трохи по місті своїм автом і погостив мене в своїм домі. Містечко Ponta Grossa дуже красне і чистеньке. Єпископска палата також гарна. Між іншими будинками є гарні будинки учительської семинарії (Escola Normal), гімназії „Regente Feijó“ і народної школи oo. Вербістів званої Colle-gios. Luiz. — В четвертій годині вечером в суботу вирушив я тяга-

ровим автом із Ponta Gross-и до Прудентополя. Їхало нас трох: шофер-властитель, якийсь купець і я. В осмій годині вечером мали ми бути в Прудентополі, але на жаль по дорозі два рази мусіли ми довго стояти. Раз заломився під автом місточок, так що задні колеса застрягли в рівці і ми мучилися щось дві годині заки рів розкопали і при помочі другого камньона, який надіхав, витягнули наше авто з рова. Се сталося між Понтагросою і Умбітувою. Потім знову як виїхали з Умбітуви, попсулось колесо і ми знова стояли аж чотири години і при свіtlі свічки направляли колесо. Там по дорозі загубив я свою пеляринку, віз на руці, бо одягнувся був в зимовий плащ — Так отже замість приїхати до Прудентополя у восьмій годині вечером, то ми приїхали аж у третій рано, в неділю Томину, 15. IV. Але й то ще добре, бо можна було чекати на автобус аж до понеділка, а колись то треба було або шукати в Ponto Grossi якоїсь „karross-и“ (великій віз) і їхати пару днів або їхати потягом на Iraty і там шукати якоїсь „karross-и“ і звідтам ще їхати пару днів до Прудентополя. Тепер вже трохи лекше дістатися з відси до Понтагроси або з відтам сюди, бо вже є тут у Прудентополі кілька тягарових авт, які перевозять тягарі і людей, а крім того два рази на тиждень йде тамтуди і звідтам сюди приходить особовий автобус.

(Дальше буде.)

Тверда воля

Оповѣдає один місіонарь про хинську дѣвчину таке: Сіяо-гуа („Мала Квітка“), 14-літньоє дѣвчатко забажало ходити до школы так, як оба є є молодші братчики. Але родичі не хотіли про те и чути. Сіяо-гуа просила, молила, плакала, але нѣчо не помогало.

Пустилася на хитрость. Просила братчиків, щоби є є вчили читати. Але хлопці не хотіли за дармо, а за кожде слово, що є є мали показати, жадали 1 сепеку (грбш). Сіяо-гуа згодилася. Мусіла тепер придумувати спосіб, як від батька або мамы випрошувати дробненькі дарунки в грошиах — нѣбы то на ласощі, нѣбы то на яку забавку. Всьо то йшло в кишеню хлопців за науку.

Але наука выходила дорозша, чим дарунки родичів так, що „Мала Квіточка“ попала в довги у братчиків. Щоби з них вилѣзти, а науки таки не залишити, дѣвча зачало по тихо у хлопців заставляти суконки, свої убори, ба все, що дѣвчинѣ дороге було и чого другі дѣвчата за нѣчо в свѣтѣ не позбулибися — все, щоби тольки науку собї купити. Не йшло то ѿй легко. Але ось дозналася, що католицька місія отворила в мѣстѣ дѣвочу школу.

Сіяо-гуа приступила до мамы: „Купи менъ мамо трумну (деревище), бо як не пôшлеш до школы, так я не задовго умру“. Мамъ було жаль „Малоѣ Квѣточки“ и вкбнци позволила дѣтинѣ вписатися до місійної школы.

Але незадовго „Мала Квѣточка“ забажала чогось далеко вартнѣйшого: стати христіянкою.

Та як се зробити, коли цѣла родина була поганською. Сіяо-гуа передумувала всяко и ось прийшло ѣй на думку таке: Одна дальша єѣ родачка була вже охрещена. До неї пôшла дѣвчинка: „Прийми мене за свою дѣтину, просила єѣ, бо лѣпше менъ не мати родичъв, чим запро родичъв не дойти до правдивої вѣры“. А як ти менъ не поможеш, так я в ночи утѣчу з дому и сама побѣжу до місійних сестер. Проси за мною священика, щоби мене взяв у свою опѣку, щоби мене заховав вѣд родичѣв. Може би вон удався до губернатора, щоби той впливув на моих родичѣв або их настрашив“.

Ось яке дивне дѣвчатко та Сіяо-гуа, подумав я, коли про се довѣдався.

Забажав я його побачити. Годъ менъ высказати, яка радостъ тѣскала з очий „Малоѣ Квѣтки“, коли станула передомною. Я поблагословив єѣ. „Ходи добра дѣтино“, потѣшив я єѣ, я з твоими родичами маю надѣю всьо добре покончити“.

И Бог поблагословив. Сіяо-гуа лишилася в нашої місії. Незадовго опосля отримала св. хрещеня, З неї є знаменита христіянка. И є надѣя, що Господь буде мати з неї ще бôльшу хвалу.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ СЕПТЕМБЕР

За освяченя духовенства, що посвячується душеспасеню близких.

Исус Христос установив у своїй Церкви священиків, которых обовязок дбати про спасеня людських душ, бути посередником межи Богом и народом та приносити Господу моленя и жертвы за цѣлелюдство. Тык выбраних людей надѣлив Г. Бог великим достоинством и обдарував незвичайними дарами, щоб вони могли якнайкрасше сповнити свої обовязки.

По словам Исуса Христа священик має бути сôлею землї и свѣтлом свѣта.

Сѣ слова значать, що священик має бути для людей своїх вѣрних тѣ, що соль для стравы и свѣтло для очей.

Люде дають соли до стравы, щоб вона була смачнѣйша. Колиб не було соли, то мы не могли бы взяти и кусника хлѣба до рота, бо вони не мав бы смаку.

Так само солять люде єду, щоб вона не псувалася и не гнила. За таку соль для людей має служити священик. Вони даний на те, щоб людям було лекше, приемнѣйше и смачнѣйше служити Г. Богу та щоб людей хоронив перед зопсутям и не давав, щоб яка будь гниль чи грѣх кинулися до людських душ.

Із того видно, кольки то вимагає святости Г. Бог вѣд священика.

Бо, щоб вони міг виконати ту велику задачу, помагати людям и хоронити их, мусить сам бути великим перед Богом, непорочним и святым.

Кромѣ того священик має служити людям за свѣтло. Як без свѣтла, годѣ людинѣ и крок перед себе зробити, бо завсѣди грозить небезпека, що можемо чи то розбити собѣ носа, чи з'ударитися на камень, чи то впасти в ров. Тому то невидющѣ темнѣ люде держаться проводира и без нього нѣкуды не ходять. Таке то сонце у темрявѣ, такий проводир у темнотѣ для людей є священик. Без його проводу и без його науки люде не знали б дороги до Г. Бога.

Та щоб вони був свѣтлом для людей, мусить вони свѣтити своїм побожним и праведним житям як сонце на небѣ, а свою наукю так водити людей, щоб вони нѣколи не схибли з Божої дороги.

Священик знаючи, що Г Бог вложив на його совѣсть спасеня людських душ, старається про них усѣма силами и через те може и призабути на свою власну душу. Тим-то однак тольки пошкодить не лише собѣ, але душам. Бо занедбуючи стараня про свое освяченя може звѣтрити як соль євангельська. Замѣсть свѣтити людям прикладом побожного житя, щоб люде дивлячись як свѣтить его свѣтло, хвалили Отця небесного, може священик и людей згіршити.

Тому то церква свята и Ісус Христос бажають, щоб священики були правдиво святі. Довгѣ роки на те виховують молодця в духовных семинаріях, заки епископ положить на нього руку, щоб высвятити його на священика. Однак без молитви освяченя не осягнемо. Тим то треба, щоб мы молилися, щоб Г. Бог дав нам священиків святих, щоб вони освятили не толькo нас, але и себе, а за их труды над спасеням людських душ, дав им велику славу в небѣ.

НОВОСТИ

† Монс. Авраам Тагій. В Ужгородъ помер дня 19-ого VIII в 3-ой годинѣ рано Ап. Администратор католиков лат. обряду на Подк. Руси. Дня 21-го при участі богатьох церковных достойников обох обрядов и представникov урядов поховано Пастыря загально любленого. Згдно з його останною волею спочивати посеред своих вѣрных, вложено Його домовину на спольному кладбищи на Калварії. На похоронах було понад 4000 людей. Урядуваня переняв яко ген. вікарій Монс. о. Др. Фр. Свобода.

Ілієвий відпуст в Боронявъ. Монастирь в Боронявъ вже около 200 лѣт виконує свою релігійно-культурну місію на Божу славу и католицьким Русинам на потьху душевни. Од переворота сей монастирь одинока твердиня католицького житя Мараморошины, до якої паломничать и из найдальших закутин Верховини и Гуцулщини. Сего рока був найчисленѣйший сей відпуст, бо перевишив всѣ дотеперѣшнѣ свою численностю, понад 10.000 душ. Велике число духовникov ледва достигали завдоволити святощами жаждущими душами. Зрост паломникov з рока на рок вбільшується. Се причинила душевна туга до полѣпшеня и наверненя душ до Бога. Вже приходять не лиш заблудші шизматики, но и каючіся збаламученї суботники и інші розколники. „Спасе, спаси каючийся Руський народ!“ Д. М.

В Бесарабії (Румунія) православный (схізматицький) священик, о. Еремія Цепан в своєм органѣ „Наша Унія“ наклилує до унії з Римом. Вказує на упадок релігійний и моральний. Всѣ християне разом повиннї стати нынї в оборонѣ вѣры під проводом Ап. Столицї. Та православный митрополит вбзвав о. Цепана, щоби ставився перед ним як „злочинець проти правосл. церкви“. (КАП).

Св. Отець в часі ювілейного року 1933-го виголосив 620 промов, 14 проповѣдей (при беатифікації, чи канонизації), и 9 промов на засѣданях. (R. N.)

Жидовські рабіни були недавно у кардинала Каковського (Польща). Вони просили його, щоби видав пастырський лист проти переслѣдовання жидів. Кардинал відповѣв, що осуджує всяке насильство и додав, що самъ жиды виннї. Жиды видають бôльше газет в которых поборюють християнську релігію, высміюють догми вѣри зневажають католицьких священиків и навѣть виписовали богохуль-

ства на Христа. Много є також мѣж ними неморальнихъ выдань и образов. Все те выкликало протест и ненависть у поляковъ противъ жидовъ. Коли рабѣны сказали, що се роблять молодѣ комунисты, кардиналъ вѣдовѣвъ: Але старшѣ дають имъ грошѣ. (КАП)

Поворот Габсбурговъ на престолъ „Австрії. Щоденикъ „Sunday Chronicle“ повѣдомляє, що въ останныхъ часахъ йдуть переговоры мѣж великими державами, щоб архикнязя Оттона Габсбурга оженити зъ наймолодшою дочкою италійского короля. Б. цікарева Зита иде въ найближшихъ дняхъ до Италії. Оттон прииде тамъ познѣйше.

Летунська катастрофа. Ночію зъ 21. на 22. августа с. р. около 2-ої години въ ночі впавъ у Зелеховичахъ коло Золочева лѣтакъ 6. лет. полку изъ Львова и разбився на куски. Летуны одинъ старшина и подстаршина выскочили въ часъ зъ легкопадами и такимъ чиномъ вратувалися передъ неминучою смертю. Прич. катастрофи бузъ бракъ бензины, а тому, що нѣчъ була дуже темна, годъ було осісти.

Як марнують збѣжа въ „раю“. Московська „Правда“ нарѣкає на марнування збѣжа: На стаціяхъ Київъ-Петрівка, Коростень, Черкаси, Бахмачъ, Бобринська задержали богато вагоновъ, зъ которыхъ сыпалося зерно. Зъ деякихъ вагоновъ высипалася больша скількость зерна. На стації Козятинъ збѣжа засипано до невѣдомыхъ складовъ. Зерно сипеться потоками въ незабитѣ дѣры пôдлоги и стѣни. На Кубанщинѣ ко-ко Моздоку зеленничий шляхъ засіяній збѣжамъ. Збѣжа перевозять дѣравыми вагонами. Зъ браку магазиновъ збѣжа засипають пôд голимъ небомъ. Воно замокає. Страты въ збѣжу по дорозѣ величезнѣ. — Такъ „товаришъ“ безглуздо розсипають збѣжа, коли міліоны совѣтського населення тяжко голодують и помирають середъ невыносимыхъ терпѣнь.

„Воднѣ домы“ изъ скляними стѣнами Одинъ италійский архитекторъ побудовавъ въ Голивудѣ въ Півночній Америцѣ цѣлый рядъ луксусовихъ „водныхъ домовъ“. Стѣни тихъ домовъ изъ скла. По склѣ спливає безъ перерви вода, що въ кождой кімнатѣ має іншу температуру. Вода заступає тапети въ тихъ кімнатахъ и регулює теплоту въ кождой кімнатѣ. Такѣ кімнаты зъ водными тапетами мають вплывати успокоюючи на нерви и викликувати знаменитѣ настрої. Вода спливає по скляними стѣнахъ зовсімъ беззвучно и ще до того задержує всі звуки ззадвору. Розуміється, тѣ „воднѣ домики“ страшно дороги.

Перший священикъ зъ племени Ирокезовъ. Индіяне зъ резервату Gaughnuwaga недалеко Монреалю въ Канадѣ обходили недавно незвичайне свято. Перший ихъ землякъ зъ племени Ирокезовъ, о. Михайло Karhaieton одержавъ священичѣ свяченя. Въ своїй першої проповѣди пригадавъ сей священикъ-Ирокезъ мученичу смерть трохъ католицькихъ

мисіонарів, що віддали своє житя під ударами томагавків Ірокезів. Богато більших учасників того торжества одержало гідність почесних членів племені Ірокезів. (КАП).

Мале Березне. Ще на празник Пр. С. Христового школльні діти члени Апостольства Молитви уладили академію в честь Пр. С. Хр. Відображені також 2 одноактівки про Євх. Ісуса. Академія зробила велике й побожне враження на всіх присутніх, що прийшли из всіх околичних сел.

400-ліття Ордену ОО. Єзуїтів. Дня 15 augusta с. р. минає 400 літ від хвилі, коли св. Ігнатій Льойола разом з кількома вибраними товаришами зложив перший монашій обет в неистинної нині каплиці Ст. Дені на Монмартрі в Парижі. Ту памятну хвилю уважають слушно за народину Товариства Ісусового, хоч новий Орден затвердив щойно 6 літ пізніше Папа Павло III буллею „Регім'єніс миліраніс“ з 27 вересня 1540 р. Товариство Ісусове має тепер в ювілейнім році 43 монаші провинції. Всіх членів Товариства Ісусового є 23.673, з того 10.353 священиків, 8.273 клериків і 5.044 братів. ОО Єзуїти працюють на місійних теренах в Азії, Африці, та на островах Океану в 46 місійних округах. Загальне число мисіонарів Єзуїтів 2.959; з того священиків 1.716, клериків 664 і братів 579. Весь католицький світ з віячностію та призначенням глядить на 4 століття праці ОО. Єзуїтів і лучиться з ними духом, згадуючи ту хвилю, коли перші члени Товариства Ісусового складали перші обети і слухали Служби Божої, яку відправляв один з товаришів св. Ігнатій Льойола, Петро Фабер в торжество Успення Пр. Д. Марії в 1534 р. (КАП)

Пром'яні смерти Славний вченый Микола Тесля, Хорват, що живе в Америці, винайшов пром'яні, котрі нищать всяке житя віддалі кільканадцять кілометрів. В кількох хвилях „електрична гармата“ може знищити сотки тисяч людей. Винахідник думає, що його машина унеможливить всяку війну в будучині. Кажуть, що тим разом маємо до діла дійсно з правдивими „пром'нями смерти“, бо досі такі пром'яні були слабі і діяли лише на недалеку віддалі.

Нова морська потвора. Один з офіцирів французького корабля „Куба“ подав в звіті, що 800 км на південний захід від Азорів з'явилася морська потвора. Вона довга на 25 м., груба на близько 5 м. Має малу голову і незвичайно довгу шию. На хребті має два виразні горби. Крім офіцира бачили ту потвору ще два моряки.

Персію навѣстила страшна повѣнь. Вода залила 300 місцевостей.
Втраты величезнѣ.

Землетрясеня в середній Америцѣ. В портъ Армель вѣдчули сильный землетряс, який знищив зелѣзничну стацію и богато будинків. Жителѣ в панѣцѣ втѣкають до Панамы, бо море може залити кождоѣ хвилѣ мѣсто Армель.

Повѣнь в північній Італії. Внаслѣдок довготривалых дощів виступили з берегів північно-италійськѣ рѣки. В богатьох місцевостях вода залила поля и деякѣ низько положенѣ села. Недалеко м. Бієля вода збрвала колька мостів. Власти вислали на ратунок окремѣ військовѣ вѣддѣль.

Небувала посуха навѣстила Злученѣ Державы Пів. Америки. В 24-ох стейтах, що мають 24,000.000 населеня, шкоды сягають до 5 миліардів долярів. Найбільше потерпѣли стейти: Полуднева и Півночна Дакотра, Монуана, Віомїнт и 12 полудневих стейтів.

Схизма у схизмѣ. Російська православна єпархія на еміграціѣ („зарубежна“) розбита теперь на 2 таборы, що себе взаимно завзято поборюють и навѣть обкладають клятвами. Причина сего роздору се боротьба за впливи над російською еміграцією та розбѣжнѣсть поглядів щодо вѣдбудови будучої „єдинї неделімой“ Россії. Саме теперь боротьба мѣж російськими православными дойшло до великої натуги. Боротьба йде передовсѣм мѣж двома найвyzначнѣйшими сучасними митрополитами, вѣдомыми нам з насаджування православя в Галичинѣ під час війни Антоніем и Євлагієм. Митр. Антоній, котрый теперь на удержаню югославського правительства, утворив синод російської правосл. Церкви в Карловцях Сремських. Він згуртував під своею владою 22 рос. правосл. єпископів и намагався підчинити своїй юрисдикції також митрополита Євлогія и залежних від нього 4-ох архієвеїв. Однаке Євлогій заквестіонував каноничну правосильнѣсть карловицького синоду. За те викляв його Антоній. Тодѣ Євлогій піддався власти царгородського патріарха и викляв из своєї сторони Антонія, узурпатора синодальної власти. Послух Антоніеви выповѣли також недавно померший рос. митрополит в Америцѣ Плятон и ще 5 інших правосл. єпископів. Мимо старань политичных проводників російської еміграції не вдалося дотепер усунути тої схизми в схизмѣ.

Близьке іменовання о. А. Хири Епископом в Хустѣ. В найближшому часѣ мають утворити гр. кат. Епископство в Хустѣ, в сходній частинѣ Підкарпаття. Вже від довшого часу Підкарпатськѣ Русини старалися за утвореня сего епископства, передовсѣм много-за-

служений дѣяч о. прелат Августин Волошин. Чехословацьке правительство поставилося прихильно до того проекту. Справа зайдла вже так далеко, що правительство придѣлило на сю цѣль маєток б. мадярського примаса. Намѣченый кандидат на Епископа о. А. Хира, визначний підкарпатський дѣяч. В церковных кругах панує переконання, що після нового гр. кат. Епископства — Ап. Столиця піднese ужгородське Епископство до значення Митрополії. Митрополитом має стати ужгородський Владыка Преосв. А. Стойка. В сей спосіб підкарпатська Митрополія об'єднатиме Архиєпархію в Ужгородѣ та дієцезії в Пряшевѣ та Хустѣ. Оснування третього гр. кат. Епископства и Митрополії на Підкарпатю се историчнѣ, далекосяглѣ и радіснѣ для нас події. Вони матибудуть благодатнѣ наслѣдки в розбудовѣ нашого церковно-національного житя на Підкарпатю. (Н. З).

Св. Отець перешле радіем благословеня учасникам Міжнародного Евхаристійного Конгресу в мѣстѣ Буенос Айрес в Аргентинѣ. В день замкнення того конгресу Св. Отець буде промовляти до мікрофону із свого приватного кабінету. (КАП)

Питомці Колегії Пропаганды в Римѣ були на авдіенції у св. Отця в Кастель-Гандольфі, в лѣтній резиденції. Префект Пропаганды Кард. Фумасонѣ Бйонді представив питомців Св. Отцю и просив для них благословеня. Індійськѣ та анамськѣ студенты відспівали свою пѣснѣ. Св. Отець подякував питомцям за докази пошаны и привязаня, та поблагословив их. (КАП)

Вязнѣ платитиуть за свое удержання На підставѣ зарядженя міністерства внутрішніх справ адміністраційна влада у Варшавѣ зарядила, щоби вразъ карноадміністраційних присудів гродськѣ староства стягли з засуджених кошти перебування у вязниці. Вôд того зволяненї лише тѣ особи, що викажуться свѣдоцтвом убожества. Натомїсть всѣ іншѣ особи будуть поносити кошти побуту у вязницѣ. Тѣ кошти виноситимуть 1 зл. денни. (Н. З.)

Вôд Редакції: Р. Ф. В. Шард. Вашу статю помѣстимо в слѣдуючом числѣ.

Вôдпust на Чернечай Горѣ. Сего року на Успеніє Пр. Дѣви Mariї дуже много людей прибуло на вôдпust. Люде горнулися до сповѣди и до св. Причастія з великою жаждою. Приймили св. Причастіє понад 12.500 вѣрників. Коли порівняти число причасників попередних років то видно великий поступ. Се число причасників указує, що люде стають побожнѣйшѣ.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородъ

поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

Слово про св. Церковъ Христову. Брошурा, сторонъ 20.

Содержаніе: 1. Колько есть Церквѣ Христовыхъ, 2. Котра есть правдива Христова Церковь? 3. Почему упознati, ци належить дакто до правдивої Церкви Христової. — Опроверженіе закидовъ противниковъ.

Цѣна одного примѣрника 1 Кч вже зъ поштою.

Наслідування Марії. Стоить 3·50 Кч. съ поштою 4 Кч. Має 128 Стор. Поручается читателямъ на май.

Спосіб Розважання. Цѣна 3. Кч. зъ поштою 3·60. Сторонъ 90.

Катехизм обітів (монаших). Цѣна 3·50 Кч. з пошт. 4. Стор. 100.

Малый пѣсенникъ церковный (безъ нотъ) Цѣна 2. Кч. зъ поштою 2·50 Кч. Сторонъ 64.

Kis bibliai katekizmus. Цѣна 6. Кч. зъ поштою 7. Кч. Стор. 135.

Роздумай то добре. На рускій языцъ переклавъ о. В. Желтвай.

Издание I. Содержить науки о цѣли человѣка, о грѣсѣ, о смерти, о судѣ, о пеклѣ, о чистилищи, о небѣ и о сповѣди. Сторонъ 160.

Брошурома стоитъ 5 Кч, зъ поштою 5·80 Кч.

Путь Спасенія. (Св. Миссія въ образахъ). Ся прекрасна книга повинна быти въ каждой хижѣ. Въ ней суть науки о майважнѣйшихъ рѣчахъ для спасенія души. Прикрашена около 40 образами.

Цѣна 4 Кч, зъ почтовою засыкою 4·80 Кч

Житя и Смерть. Брошура 4 Кчл зъ пошт. засылкою 5·80 Кч.

Кто яко Богъ. Брошурा 4 Кч, зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Стойте въ вѣрѣ. Листъ I. Про походженя св. Духа отъ Отца и Сына, стор. 8. Листъ II. Оборона чести П. Дѣви Маріи, стор. 8. Цѣна обохъ брошуръ разомъ 60 гел., зъ пошт. зас. 80 г.

Протиалькоголичнѣ брошурки: 1. „Пяницамъ на закуску“, 2. „Погарчикъ для тверезыхъ“, 3. „На здоровля“. Цѣна брошур 1·20 Кч, зъ почтовою 1·80 Кч.

Гриць Заливайко. Ся книжечка написана стихомъ и описує житя пяницѣ одь рождества ажъ до смерти. Книжка прикрашена 19 образками нашого славного подкарпаторуского моляря проф. О. Бокшая. Стоить зъ поштою 1·40 Кч.

Чудо якихъ мало, або сила правды. Протиалкоголична брошур. Цѣна 50 гел., зъ почтовою засылкою 80 гел.

Образдѣ 100 дарабовъ стоитъ 6 Кч, зъ поштою 6·80 Кч.

Образець Матери Божої Мукачевскої съ пѣснею на оборотѣ.

Цѣна одного примѣрника 20 гел. зъ поштою 40 гел.

Засылається лемъ за готовѣ грошѣ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошѣ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,
Раковця улиця число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовати такъ:

Vydavničtvo Čuna sv. Vasiliya Velikoho, Užhorod.
Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Evropa.

Novinové výplatné povolenie ředitelstvím pošt a telegrafů v Košicích pod číslom 706-IV b-22. K podávání časopisu jest určen poštovní úřad Užhorod 1.

Выдавництво Чина св. Василія Великого в Ужгородѣ
поручаетъ слѣдующѣ книжки своего изданія:

Мукачевский Паломник. Стор. 584.

Сей молитвенник содергить прекраснѣ молитвы и набоженства до Преч. Дѣви Марії до Пресв. Серця Іисусового и святых Угодников Божих. Есть там чин усѣх церковных Богослужень, Пѣсни и мѣсяцослов з Пасхалією.

Цѣна оправленого примѣрника 16 Кч. з почтовою засылкою 18. Кч.

Молебенъ къ Святѣйшому Сердцу Іисуса и къ Пр. Дѣвѣ Маріи.

Содержить кромѣ двохъ молебновъ, дасколько пѣсней къ Пресв. Сердцу Іисуса и Преч. Дѣвѣ Маріи и Пѣснь благальну (супликацію). Печатана окремо рускими, а окреме латинскими буквами. Сторонъ 44.

Цѣна 80 гел., зъ почтою 1 Кч.

Énekcs imafűzé Jézus szentséges Szivéhez és Szupplikáció az Oltáriszentséghez. Цѣна 60 гел. зъ Почтою 1 Кч.

Найсвятѣшное Сердце Спасителя. Коротка наука для членовъ общества Найсв. Сердца Г. Іисуса Христа. Сторонъ 64.

Содержаніе: Исторія набожности до Пресв. Сердца Іисуса и ласки, которыя Іисусъ пріобѣцавъ почитателямъ Пресв. Сердца. Повинности для членовъ сего общества. Дасколько молитовъ къ Пресв. Сердцу Іисуса. Молебенъ къ Н. С. Іисуса. Дасколько пѣсней къ Н. С. Іисуса. Прочто почитаеме Н. Сердце Іисуса? Печатана окремо рус. а окремо лат. азбукою. Оправл. 3 Кч., брошур. 1·50 Кч, почт. засыл. 60 гел.

Девять-дневне набоженство до Найсв. Сердца Іисуса Христа.

Цѣна 80 гел. зъ почтою 1 Кч.

Рожанецъ до св. Рань або до милосердія Іисуса Христа.

Цѣна 40 гел. зъ почтовою засылкою 60 гел.

Крестна дорога. Окреме печатана рус. азб. и окреме лат. 14 корот. розважань о страстяхъ Христовыхъ. Цѣна 1 Кч зъ почтовою засылкою 1·40 Кч.

Отпустовѣ молитвы. Сеся книжочка содергить: Короткое поученіе о отпustахъ и дасколько молитовъ надѣлен. отпустами. Сторонъ 16. Цѣна 50 гел., а зъ почтовою засылкою 70 гел.

Засылается лемъ за готовѣ грошѣ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошѣ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,
Раковція улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовать такъ:

Vydavničtv Šyna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod.
Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Evropa.